

Επιμέλεια Γιώργος Χατζηβασίλης

ΤΑ ΜΑΘΑΤΕ ΤΑ ΝΕΑ;

ΑΥΤΕΣ ΠΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΑΝ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΝΟ ΤΗΣ ΞΕΝΙΤΙΑΣ

Εξήντα χρόνια από τότε που έφτασαν 900 Ελληνίδες νύφες στην Αυστραλία!

Τον Μαΐο συμπληρώνονται 60 χρόνια από το 1957, όταν στο Port Philip Bay της Μελβούρνης, έφτανε το γερασμένο ισπανικό πλοίο «Μπεγκόνια» που φιλοξενούσε στο κατάστρωμά του τις ελπίδες και τα όνειρα 900 Ελληνίδων νεαρών γυναικών, οι οποίες έφταναν στην Αυστραλία με μια βαλίτσα όνειρα, για ένα καλύτερο αύριο και την ελπίδα να συναντήσουν στην ξενιτιά τους μελλοντικούς συζύγους τους και να δημιουργήσουν μαζί τους τις δικές τους ελληνικές οικογένειες.

Με αφορμή την επέτειο αυτή, οι υπεύθυνοι του Πολιτιστικού Μήνα, Festival Hellenika, που διεξάγεται στη Νότια Αυστραλία, αποφάσισαν, όχι μόνο να τιμήσουν, αλλά και να παρουσιάσουν στο κοινό, πολλές από αυτές τις γυναίκες, για να μοιραστούν τις εμπειρίες τους καθώς και ιστορίες της ξενιτιάς. Από σύμπτωση και ο καλός συνεργάτης μας, Γιώργος Αθανασιάδης γράφει σήμερα για τον ερχομό του.

Αλλά, φέτος το Σεπτέμβριο συμπληρώνονται και 60 χρόνια από το 1957, όταν φτάσαμε οικογενειακώς στην Μελβούρνη με το ιταλικό «Τοσκάνα» ύστερα από 40 ημερών ταξίδι από τον Πειραιά, «το πλοίο με τις νύφες» όπως είχε γράψει μια εφημερίδα στο Κολόμπο όταν αράξαμε εκεί για μερικές ώρες. Τετρακόσιες ελληνόπουλες και 35 νεαροί Έλληνες ταξιδέψαμε σαν πρόσφυγες -αν και είχαμε πληρώσει τα ναύλα- με τη συνο-

δεία ενός ιερέα, μέσα σε θαλάμους και λίγιστες καμπίνες, ένα ταξίδι στο άγνωστο με βάρκα την ελπίδα που λέει και το άσμα.

Το έχω ξαναγράψει και δεν θα ξεχάσω ποτέ τις δραματικές σκηνές στο λιμάνι με εκατοντάδες νεαρές να αποχαιρετούν από την πρύμνη με γοερό κλάμα τούς δικούς τους, που οδύρονταν κάτω στην προβλήτα δίνοντας τις τελευταίες συμβουλές στα παιδιά τους που δεν ήξεραν αν θα τα ξαναδούν. Κοπέλλες που μεγάλωσαν στο χωριό, στην αγκαλιά τής μάνας και πατέρα τους, να ξεκινούν μια νέα ζωή σε ξένη χώρα με ξένους συντρόφους, χωρίς να έχουν γνώση τίς δυσκολίες και προβλήματα τους περιμένουν.

Όπως τη νεαρή που απροσδόκητα αντιμετώπισε στην Μελβούρνη την οργή του «αρραβωνιαστικού», ο οποίος την απέρριψε επειδή δεν έμοιαζε με την φωτογραφία που τού είχε στείλει. Εκπληκτοι ακούγαμε τον άθλιο να ζητά ομορφιά από μια κοπέλλα που υπέφερε 40 ημέρες ναυτίας και εμετού για να τον συναντήσει και ξαφνικά βρέθηκε μόνη και απροστάτευτη σε κατάσταση απόγνωσης πάνω σε ένα πλοίο αραγμένο στον «πισινό της γης», όπως έλεγε ο Πολ Κίτινγκ. Στο πλοίο είχε μπει ένας Έλληνας ιερέας από την Μελβούρνη και αργότερα έμαθα πως ήταν ο π. Κουρτέσης που τον είδα να φεύγει με την κοπέλλα. Χρόνια αργότερα, όταν τον συνάντησα στο Αντελάιντ, τον ρώτησα αν

θυμάται το περιστατικό στο «Τόσκανα» και μού απάντησε πως η κοπέλλα τελικά παντρεύτηκε έναν νεαρό μετανάστη και ήταν ευτυχισμένη. Happy ending...

Στο «Τοσκάνα», η μπτέρα μου και αδερφή ταξίδευαν σε έναν γυναικείο κοιτώνα με δεκάδες κρεβάτια και εγώ με τον πατέρα μου και τον αδερφό μου σε έναν ανδρικό κοιτώνα. Συνταξιδιώτες μας δεκάδες εβραίοι πρόσφυγες από την Ουγγαρία, ανάμεσά τους και πιθανοί δισηκατομμυριούχοι σήμερα, αλλά από τους 35 συμπατριώτες μας, οι 32 νεαροί από την Ελλάδα έρχονταν στην Αυστραλία μόνο για την περιπέτεια και στόχο να επιστρέψουν στην πατρίδα ύστερα από δύο - τρία χρόνια... Πού να ήξεραν πως μόνο τα πρώτα 20 χρόνια ήταν δύσκολα για τους μετανάστες στους Αντίποδες...

Από τις 400 κοπέλλες συνταξιδιώτισσες είναι πολλές αν πω ότι γνώρισα δέκα ή δεκαπέντε που ανέβαιναν στο κατάστρωμα για παρέα, τις υπόλοιπες έβλεπα μόνο τις ώρες τού φαγητού, αν και πολλές από αυτές ταλαιπωρημένες από τη ναυτία δεν είχαν το κουράγιο να έρθουν στην τραπεζαρία. Η μπτέρα μου έλεγε πως οι περισσότερες ήταν αρραβωνιασμένες με άγνωστους από συνοικέσιο και ανησυχούσαν τί άνθρωπο θα συναντούσαν, ενώ άλλες έρχονταν με τη ΔΕΜΕ δήθεν σαν «υπρέτριες».

Πριν φτάσουμε στο Fremantle αντιμετώπισα μια φοβερή τρικυμία και πολύ φοβηθήκαμε πως κινδυνεύουμε όταν βλέπαμε τους Ιταλούς ναύτες να τρέχουν

αλαφιασμένοι για να δέσουν με σκοινιά ό,τι μπορούσε να μετακινηθεί και ειδικά όταν είδα την πλώρη του πλοίου να μπαίνει με την μύτη σε ένα τεράστιο κύμα και να βγαίνει από την άλλη μεριά. Όταν φτάσαμε στο πρώτο λιμάνι τής Αυστραλίας και βγήκαμε για μια γρήγορη επίσκεψη, νομίζαμε ότι πρόκειται για μια έρημη πόλη με τους δρόμους χωρίς πεζούς και τα μαγαζιά χωρίς πελάτες. Μπήκαμε σε ένα «ζαχαροπλαστείο» τής πλάκας με τα λάμινγκτον, τα κριμμπανς, τις μπλόπιτες και άλλα γλυκίσματα για... κατάδικους και μάς έπασσε απελπισία με τη σκέψη πως έτσι είναι η υπόλοιπη Αυστραλία. Ευτυχώς δεν ήταν...

Φίλοι μου, αυτές οι κοπέλλες που ήρθαν στην Αυστραλία αφήνοντας πίσω μάνας, πατέρες και αδέρφια, τους έβγαλαν όλους ασπροπρόσωπους και κοντά σ' αυτούς την ίδια την Ελλάδα. Γιατί αυτές οι κοπέλλες έγιναν υποδείγματα συζύγων και μανάδων, φτιάχνοντας δίπλα στους άντρες παραδοσιακές ελληνικές οικογένειες και προσφέροντας στην φιλόξενη Αυστραλία μερικά από τα πιο ταλαντούχα, μορφωμένα παιδιά της που διαπρέπουν σαν επιστήμονες, επιχειρηματίες και τεχνίτες.

Υστερα από 60 χρόνια, κάποιες από αυτές τις γυναίκες δεν είναι πια μαζί μας, αλλά η κληρονομιά που άφησαν πίσω τους είναι το μέλλον μας σαν παροικία και σαν χώρα...

Γιατί είναι σε μειονεκτική θέση η Αυστραλία

Τί άλλο θα έλεγε ο πρόεδρος του Εμπορικού Επιμελητηρίου Αυστραλίας, Γκραντ Κινγκ; Ότι η Αυστραλία θα βρεθεί σε μειονεκτική θέση αν δεν μειωθεί στο 25% ο φόρος των μεγάλων εταιρειών! Εντάξει, ο άνθρωπος εκπροσωπεί την οικονομική ολιγαρχία και αυτήν εκφράζει πολύ καλά και ωραία. Όμως η συγνή πραγματικότητα και οι αριθμοί διαφωνούν ριζικά με τις απόψεις του. Επειδή οι μεγάλες επιχειρήσεις πληρώνουν ήδη λιγότερο από 25% φόρο εισοδήματος και η Αυστραλία βρίσκεται ήδη ένα μικρό βήμα πριν την οικονομική ύφεση, όχι επειδή οι μεγάλες επιχειρήσεις πληρώνουν μεγάλους φόρους, αλλά επειδή οι μικρές επιχειρήσεις νιώθουν στο πετσί τους το γεγονός ότι οι καταναλωτές έχουν μειώσει δραστικά τις δαπάνες τους.

Η οικονομία στην Αυστραλία και τα κέρδη των επιχειρήσεων -που είναι το ζητούμενο και όχι η μείωση των φόρων τους- θα ανακάμψουν μόνον όταν αυξηθούν οι μισθοί, οι συντάξεις και τα επιδόματα για να μπει ζεστό χρήμα στην αγορά.

Αν η κυβέρνηση και οι μεγάλες επιχειρήσεις μπορούν να δούν πέρα από τις τσέπες τους και το εθνικό συμφέρον, θα πρέπει να αποκαλύψουν ποιά είναι το πραγματικό ποσοστό φόρου που πληρώνουν ανάλογα με τα έσοδά τους και

πριν αφαιρεθεί η νόμιμη φοροδιαφυγή με μύριες φοροαπαλλαγές για τον άλφα και βήτα λόγο από το φορολογησιμο εισόδημά τους.

Μόνο αν η κυβέρνηση αποκαλύψει το ποσοστό των φοροαπαλλαγών από το φορολογητέο εισόδημα των μεγάλων επιχειρήσεων θα μπορέσουμε οι φορολογούμενοι να συμφωνήσουμε ή όχι με την γενναιοδωρία τής κυβέρνησης όσον αφορά στους κροίσους τής Αυστραλίας.

Ο Τραμπ θα μάς σώσει!

Τί κακό είναι αυτό βρε παιδί μου, να μην προλάβω να γράψω κάτι χωρίς να βρεθεί κάποιος να με διορθώσει. Δεν πρόλαβα να γράψω για τα ελαττώματα τού Ντόναλντ Τραμπ και κτύπησε το τηλέφωνο από κάποιο δάσκαλο δημοσιογραφίας και όπως έχει αποδειχτεί έχουμε πολλούς σ' αυτή την παροικία.

«Ο δημοσιογράφος πρέπει να είναι αντικειμενικός και εσύ δεν είσαι ποτέ», μού είπε ένας γνωστός που διαφωνεί σε όλα, αλλά με διαβάξει για να... εκνευρίζεται.

Αρχισε να μού απαριθμεί τί είπε ο Τραμπ για να εκλεγεί πρόεδρος και όταν το πέτυχε δεν έχει ιδέα περί μουσικής. Μεταξύ άλλων, μού είπε ο δάσκαλος πως ο Τραμπ θα βοηθήσει την Ελλάδα να ξεπεράσει την οικονομική κρίση και ομολογώ ότι έκανα μεγάλη προσπάθεια για να μην χάσω

την ψυχραιμία μου και μετά άντε να τη βρώ.

Του εξήγησα, όμως, ότι το ΔΝΤ είναι μεν διεθνές, αλλά το ελέγχουν οι ΗΠΑ και δεν άκουσα ακόμη ότι ο Τραμπ κάλεσε στο γραφείο του την Κριστίν Λαγκάρντ για να τής τραβήξει... σύριζα τ' αυτί επειδή βασανίζει τους Έλληνες φίλους του!

Θύμωσε ο Αλαν Τζόουνς

Κακά μαντάτα για τον πρωθυπουργό Μάλκολμ Τέρνμπουλ, η οργισμένη επίθεση που δέχτηκε από τον κορυφαίο σε ακροαματικότητα ραδιοσχολιαστή, Αλαν Τζόουνς: «Ποιός ο λόγος να επιθυμείς την πρωθυπουργία αν δεν ξέρεις τί να κάνεις όταν την κατακτήσεις;», είπε ο Αλαν Τζόουνς και συνέχισε:

«Η κυβέρνηση δεν έχει ιδέα τί πιστεύει και τί υποστηρίζει, αφού κάθε πέντε λεπτά αλλάζει γνώμη - για παράδειγμα η συζήτηση για τον φόρο των εταιριών», είπε ο Αλαν Τζόουνς με τον οποίο δεν συμφωνώ συχνά, όμως είπα μια αλήθεια.

Πότε επιτέλους ο κ. Τέρνμπουλ θα μάς δείξει τον πραγματικό εαυτό του, αντί για το αναποφάσιτο ανθρωπάκι που άγεται και φέρεται για να μην χάσει την πρωθυπουργία; Λέτε νάναι αυτός ο πραγματικός Τέρνμπουλ και δεν το είχαμε αντιληφθεί μέχρι τώρα;